

Pranciškus RAUDONIS

Gimė 1929 m. sausio 25 d. Ašvėnų kaime Viekšnių valsčiuje, Mažeikių apskrityje bežemių valstiečių šeimoje. Lankė Rekėčių, Šiaudinės, Papilės mokyklas. 1941 m. įstojo į Šiaulių berniukų gimnaziją, kuria, jau J. Janonio vardo, baigė 1948 m. 1948–1953 m. studijavo Vilniaus valstybinio universiteto Gamtos mokslų fakulteto geologijos skyriuje; Mineralogijos katedroje, specializavosi geochemijos srityje ir vadovaujant tuomet katedros vedėjui prof. M. Kaveikiui 1952–1953 m. parengė ir apgynė puikų diplominį darbą „Nemunėlio Radviliškio rajono dolomitai“. Baigęs universitetą buvo pasiūstas į Maskvos valstybinio universiteto Geologijos fakulteto Mineralogijos katedros aspirantūrą pas žinomą mineralogą prof. G. Barsanovą. Vedybos 1956 m. su žymia mineraloge, savo mokslo fanatike L. K. Jachontova nulėmė likimą – liko darbuotis Maskvoje. 1957 m.

pradėjęs dirbti IGEM institute, tiesiog „prasmego“ jo laboratorijose ir Kazachstano polimetaliųjų, aukso ir radioaktyviųjų mineralų rūdynuose. Per trisdešimt vasarų praleido Kazachstane ir Koloje. Tyrimų duomenys apie Chovanchsy kobalto–nikelio telkinio mineralų atmainas, jų kaitą ir naujų mineralų susidarymą oksidacijos zonoje buvo 1967 m. apgintos mokslų kandidato disertacijos pagrindas. Jo antraisiais namais buvo „slaptai“ tyrusi urano telkinius Ekspe-dicija Nr. 1, kur dirbo iki išėjimo į pensiją.

Tvirtas saitas su Lietuva buvo ne tik studijos, bet ir kasmetiniai sugrįžimai pas gimines ir draugus į gimtinę.

Mirė 2003 m. lapkričio 30 d.

SVARBESNI DARBAI: 16 mokslinių straipsnių svarbiausiuose SSRS moksliniuose žurnaluose, dviejų stambių monografijų „Endogeninių urano telkinių geologija ir genėzės klausimai“ bei „Hidroterminių urano telkinių geologija“ vienas iš autorių.